

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/9150 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 2 april 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 24 januari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 april 2007, verzonden op 4 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem (hierna: de rechtbank), het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 27 april 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 11 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in de grieven 2 en 3 is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. In grief 1 klaagt appellant dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat zij de stelling van appellant, dat onderzoek door één vertrouwenspersoon een te wankel basis vormt om daarop een besluit te baseren, niet volgt. Volgens appellant is inzicht in de achtergrond van de vertrouwenspersoon van belang omdat de vader van appellant van Chinese afkomst is en Chinezen in Mongolië niet geliefd zijn. Aangezien dat inzicht ontbreekt en slechts gebruik is gemaakt van één vertrouwenspersoon, diende de minister zich ervan te vergewissen, dat het door de vertrouwenspersoon opgestelde individuele ambtsbericht niet zodanige gebreken vertoont dat hij daarop zijn besluitvorming niet mede kan baseren.

2.2.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 12 oktober 2001 in zaak no. 200103977/1, AB 2001, 359), kan een ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan de minister ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding - voor zover mogelijk en verantwoord - van de bronnen, waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag de minister bij de besluitvorming op asielaanvragen van de juistheid van die informatie uitgaan,

tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan. Bij het ontbreken van dergelijke aanknopingspunten is de rechterlijke toetsing in beginsel beperkt tot de vraag, of een individueel ambtsbericht voldoet aan de voorwaarden, zoals hiervoor verwoord.

2.2.2. Zoals de Afdeling eveneens eerder heeft overwogen (uitspraken van 14 mei 2004 in zaak no. 200400291/1, JV 2004/271 en 16 oktober 2006 in zaak no. 200603287/1, ter voorlichting van partijen aangehecht) kan de omstandigheid dat de identiteit en de hoedanigheid van de vertrouwenspersoon niet blijken uit de aan het ambtsbericht ten grondslag liggende stukken, niet leiden tot het oordeel dat het ambtsbericht niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen, reeds omdat deze slechts informatie heeft vergaard en weergegeven en niet de oorspronkelijke bron van informatie is.

De omstandigheid, dat de Minister van Buitenlandse Zaken bij het vergaren van informatie voor de individuele ambtsberichten van 28 september en 2 november 2005 gebruikt heeft gemaakt van één vertrouwenspersoon, leidt niet tot een ander oordeel, omdat de rechtbank heeft overwogen dat voorafgaand aan de aanstelling van een vertrouwenspersoon door de Minister van Buitenlandse Zaken wordt vastgesteld dat die persoon onpartijdig en objectief is en appellant geen feiten en omstandigheden heeft aangevoerd ten betoge van de onjuistheid van die overweging.

De grief faalt in zoverre.

2.3. Appellant klaagt in grief 1 voorts dat de rechtbank ten onrechte is voorbijgegaan aan zijn beroepsgrond, dat zijn aanvullende zienswijze van 20 januari 2006 ten onrechte niet door de minister bij de beoordeling is betrokken.

2.3.1. In zoverre slaagt de grief. De rechtbank is ten onrechte niet op deze beroepsgrond ingegaan.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling als volgt.

2.5. Ingevolge artikel 3.115, zesde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000), voor zover thans van belang, wordt met een na afloop van de termijn ontvangen aanvulling op een eerder ingediende schriftelijke zienswijze rekening gehouden, indien de beschikking nog niet bekend is gemaakt en de afdoening van de zaak daardoor niet ontoelaatbaar wordt vertraagd.

2.5.1. Niet in geschil is dat de aanvulling op de zienswijze, waarin appellant ingaat op de onderliggende stukken van de ten aanzien van hem uitgebrachte individuele ambtsberichten van de Minister van Buitenlandse Zaken, niet binnen de in het voornemen gestelde termijn, maar wel vóór de bekendmaking van de beschikking is ingediend. Voorts is gesteld noch gebleken dat de afdoening van de zaak ontoelaatbaar zou worden vertraagd, indien de minister met de aanvulling rekening zou houden. Derhalve heeft de

minister, gelet op artikel 3.115, zesde lid, van het Vb 2000, ten onrechte met de aanvullende zienswijze geen rekening gehouden.

2.6. Gelet op het voorgaande zal de Afdeling het beroep van appellant tegen het besluit van 24 januari 2006 alsnog gegrond verklaren en dat besluit vernietigen. Evenwel moet uitgesloten worden geacht dat, ingeval opnieuw op de aanvraag wordt beslist, een naar inhoud van het vernietigde besluit afwijkend besluit zal worden genomen. Daartoe wordt overwogen dat het gestelde in de aanvullende zienswijze van 20 januari 2006 in eerste aanleg is aangevoerd en niet kan afdoen aan het hiervoor, onder 2.2.2., overwogene. Derhalve zal de Afdeling bepalen dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit geheel in stand blijven.

2.7. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 2 april 2007 in zaak no. AWB 06/9150;
- III. verklaart het door appellant bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie van 24 januari 2006, kenmerk 0411-21-0001;
- V. bepaalt dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit geheel in stand blijven;
- VI. veroordeelt de Staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij appellant in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 966,00 (zegge: negenhonderdzesenzestig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan appellant onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. A.W.M. Bijloos en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, Leden, in tegenwoordigheid van mr. Z.N. Kammeraat, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

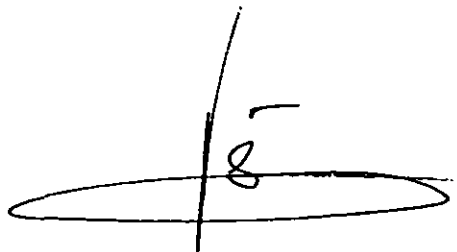
w.g. Kammeraat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 juli 2007

295

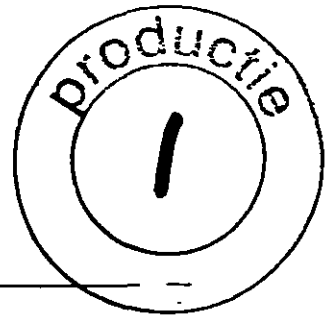
Verzonden: 27 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 06 / 9150

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 2 april 2007

in de zaak van:

geboren op van Mongolische nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. M. Spapens, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. J. Sidler, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 20 november 2004 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 10 december 2004 afgewezen. Eiser heeft tegen het besluit op 11 december 2004 beroep ingesteld. Bij verzoekschrift van 11 december 2004 heeft eiser de voorzieningenrechter van de rechtbank verzocht zijn uitzetting te verbieden totdat op het beroep is beslist.
- 1.2 Bij uitspraak van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 27 december 2004 (geregistreerd onder nummers AWB 04 / 55074 en 04 / 55070) is het beroep gegrond verklaard en het bestreden besluit vernietigd en is het verzoek om een voorlopige voorziening afgewezen.
- 1.3 Op 28 september 2005 is op verzoek van verweerder door de Minister van Buitenlandse Zaken een individuele ambtsbericht (kenmerk DVP/AM-U050415.0086) uitgebracht. Op 2 november 2005 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken een correctie op dit individuele ambtsbericht aangebracht (kenmerk DVP/AM-U050415.0086/2).
- 1.4 Bij besluit van 24 januari 2006 is de aanvraag van eiser wederom afgewezen. Eiser heeft hiertegen op 20 februari 2006 beroep ingesteld.

-
- 1.5 Op verzoek van de rechtbank van 10 april 2006 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken bij brief van 12 april 2006 de onderliggende stukken van de individuele ambtsberichten aan de rechtbank verzonden. Bij uitspraak van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 11 september 2006 (geregistreerd onder nummer AWB 06 / 9150) is bepaald dat de beperking van de kennisname gerechtvaardigd is.
- 1.6 Verweerder heeft bij brief van 3 mei 2006 toestemming verleend uitspraak te doen op grondslag van de stukken van het individuele ambtsbericht. Eiser heeft bij brief van 15 september 2006 eveneens toestemming verleend uitspraak te doen op basis van de onderliggende stukken van het individuele ambtsbericht.
- 1.7 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.8 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 8 januari 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend op de in artikel 29 Vw genoemde gronden.
- 2.3 Ingevolge artikel 31 Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, Vw bedoelde omstandigheden betrokken.
- 2.4 Eiser heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag het volgende aangevoerd. Eiser is van gemengd Mongools-Chinese afkomst, geboren in China en opgegroeid in Mongolië. Door zijn afkomst werd eiser als kind al gepest door schoolkinderen en docenten. Hij werd daarbij bont en blauw geslagen door de kinderen en soms werden hem zijn kleren afgenomen. Eiser heeft, samen met zijn moeder, geprobeerd hier iets aan te doen via de politie en de schoolleiding, maar dat heeft niet geholpen. Na school is eiser in een circus gaan werken als acrobaat. In juli 2004 is tijdens een oefening een medeartiest, de vriendin van eiser, gevallen toen ze moesten oefenen zonder veiligheidsriem. Eiser probeerde zijn vriendin nog te vangen, maar kwam daarbij ook ten val. Beiden werden in het ziekenhuis opgenomen, waar de vriendin van eiser is overleden aan haar verwondingen. Eiser werd door de vader van zijn vriendin, genaamd, ervan beschuldigd dat hij het ongeval en de dood van zijn vriendin had veroorzaakt. was politieagent en had eerder de vader van eiser verhoord, die daarbij is overleden. Namching was ervan overtuigd dat eiser wraak wilde nemen voor de dood van zijn vader. Eiser werd opgepakt en drie dagen vastgehouden. Gedurende deze tijd is hij ondervraagd en daarbij geslagen en verkracht. Daarna werd eiser door agenten meegenomen naar een plaats buiten de stad en weer in elkaar geslagen. Eiser verloor het bewustzijn. Hij werd gevonden door een

zwerfver, die hem meenam en hem verzorgde. Eiser durfde niet terug te gaan naar de stad en evenmin naar de autoriteiten om bescherming te vragen, omdat een hoge politiefunctionaris was. Via zwerfkinderen kreeg eiser contact met zijn moeder. Van haar vernam hij dat er mensen aan de deur waren geweest die hem zochten en dat hij moest wegblijven. Eiser kwam in contact met een reisagent, die hem via Rusland naar Nederland bracht.

- 2.5 Verweerder heeft zich in het bestreden besluit, voor zover hier van belang en samengevat, op het volgende standpunt gesteld. Eiser heeft verwijtbaar geen documenten overgelegd ter staving van zijn identiteit, nationaliteit, relaas en reisroute. Eiser heeft een geboorteakte overgelegd, maar deze is niet aan te merken als identiteitsdocument. Uit het individuele ambtsbericht van 28 september 2005 is daarnaast gebleken dat deze geboorteakte geen authentiek document betreft. Voorts blijkt uit het individuele ambtsbericht van 28 september 2005 dat de verklaringen van eiser niet overeenkomen met de situatie zoals die ter plaatse bekend is. Het individuele ambtsbericht is qua inhoud en procedure zorgvuldig tot stand gekomen en is inhoudelijk inzichtelijk. Er bestaat geen reden te twijfelen aan de juistheid en volledigheid van dit ambtsbericht. Niet is gebleken dat eiser bij terugkeer een reëel risico loopt op een behandeling welke in strijd is met het gestelde in artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Eiser komt evenmin in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van klemmende redenen van humanitaire aard.
- 2.6 Eiser heeft hiertegen in beroep, samengevat, het volgende aangevoerd. Het is mogelijk dat eiser en zijn vader niet zijn geregistreerd, vanwege hun Chinese afkomst. Chinezen zijn niet geliefd in Mongolië. De moeder van eiser was Mongoolse, dus zij zou wel geregistreerd moeten staan. De stelling dat de geboorteakte niet authentiek zou zijn is onvoldoende onderbouwd. Daarnaast heeft eiser wel degelijk op school 48 onderwijs gevolgd. Het is mogelijk dat men niet wil meewerken, vanwege zijn afkomst. Dit geldt ook voor de medewerkers van het staatscircus. Daarbij komt nog dat de vader van de vriendin van eiser, als hoge politiefunctionaris macht had. Het kan zijn dat mensen vanwege deze invloed wijselijk hun mond houden, om geen problemen te krijgen. De politie is corrupt in Mongolië en zij zijn er bij gebaat zo min mogelijk gegevens naar buiten te brengen, waardoor het zeer goed mogelijk is dat ontkend wordt dat werkzaam is bij de politie. Het individuele ambtsbericht is door één vertrouwenspersoon uitgevoerd, hetgeen een wankel basis is.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.7 Allereerst stelt de rechtbank vast dat niet in geschil is dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c tot en met f, Vw. Evenmin is in geschil dat eiser toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd ter staving van zijn identiteit en nationaliteit.
- 2.8 De vaststelling of en in hoeverre bij de beoordeling van een asielaanvraag wordt uitgegaan van de door de vreemdeling in zijn asielaanvraag naar voren gebrachte feiten behoort tot de verantwoordelijkheid van verweerder. Die vaststelling kan de rechter slechts terughoudend toetsen. Nu de vreemdeling toerekenbaar geen identiteitspapieren heeft kunnen overleggen, die noodzakelijk waren voor de beoordeling van de aanvraag, heeft verweerder die omstandigheid bij de waardering

van de geloofwaardigheid van de verklaringen ten nadele van eiser bij het onderzoek naar de aanvraag kunnen betrekken.

- 2.9 Verweerder heeft zijn standpunt dat het relaas van eiser ongeloofwaardig is gebaseerd op het individuele ambtsbericht van 28 september 2005 (kenmerk DVP/AM-U050415.0086) uitgebracht. Dit individuele ambtsbericht is gecorrigeerd bij individueel ambtsbericht van 2 november 2005 (kenmerk DVP/AM-U050415.0086/2).
- 2.10 Een ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken kan worden aangemerkt als een deskundigenadvies, van de inhoud waarvan verweerder in beginsel mag uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten worden aangevoerd, die reden geven voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan.
- 2.11 De rechtbank heeft met toepassing van artikel 8:29, vijfde lid, Awb kennis genomen van de onderliggende stukken van voornoemde individuele ambtsberichten en is tot het oordeel gekomen dat deze ambtsberichten zorgvuldig tot stand zijn gekomen en inzichtelijk zijn.
- 2.12 De stelling van eiser dat een onderzoek door één vertrouwenspersoon een te wankel basis vormt om daarop een besluit te baseren, volgt de rechtbank niet. Een vertrouwenspersoon wordt aangesteld door de Minister van Buitenlandse Zaken nadat onder meer is vastgesteld dat die persoon onpartijdig en objectief is. In het onderhavige geval heeft eiser niets aangevoerd dat grond biedt om er aan te twijfelen dat de vertrouwenspersoon niet gekwalificeerd was om het onderzoek te verrichten.
- 2.13 Gezien de onderliggende stukken concludeert de rechtbank dat de onderzoeksbevindingen van de door de Minister van Buitenlandse Zaken ingeschakelde vertrouwenspersoon de inhoud van de individuele ambtsberichten kunnen dragen. Uit die bevindingen komt naar voren dat noch de naam van eiser, noch die van zijn vader voorkomt in het appartementencomplex waar eiser stelt te hebben gewoond, alsmede dat eiser met de door hem opgegeven naam en geboortedatum niet voorkomt in het register van de burgerlijke stand in Mongolië. Daarnaast blijkt de naam van de vader van eiser niet voor te komen in de registers van overleden personen van 2003 en 2004. De stelling van eiser, dat het mogelijk is dat noch hij, noch zijn vader zijn geregistreerd in verband met hun Chinese afkomst, heeft eiser niet nader onderbouwd of geconcretiseerd. Voorts is uit het onderzoek door de vertrouwenspersoon naar voren gekomen dat eiser niet herkend werd door twee studieiders en vier leraren van school 48, waar eiser stelt onderwijs te hebben genoten. Eiser is evenmin herkend door vier medewerkers van het Mongoolse staatscircus waar hij stelt te hebben gewerkt. Volgens deze personen is er bovendien in de afgelopen tien jaar geen ongeluk geweest waarbij een artiest om het leven is gekomen. Eisers verklaring, dat men mogelijk niet mee heeft willen werken vanwege zijn afkomst of, om eventuele problemen van de zijde van te kunnen voorkomen, zijn mond houdt, is evenmin nader onderbouwd of geconcretiseerd. Voorts blijkt dat er geen politiemannet met de naam werkzaam is geweest op het politiebureau van . De stelling van eiser dat de Mongoolse politie corrupt is en er bij gebaat is zo min mogelijk gegevens naar buiten te brengen heeft eiser niet aannemelijk gemaakt.
- 2.14 Eiser kan niet worden gevolgd in zijn standpunt dat onvoldoende is onderbouwd dat de overgelegde geboorteakte niet authentiek is. Naar ook uit de aan eiser verzonden

versie van de onderliggende stukken van de individuele ambtsberichten blijkt, heeft de vertrouwenspersoon ten aanzien van deze akte navraag gedaan bij de Civil Registration and Information Centre (Register Office), alwaar medewerkers van de Register Office vervolgens op meerdere punten hebben vastgesteld dat de akte niet authentiek is. Eiser heeft geen gegevens of bescheiden overgelegd waaruit blijkt dat de geboorteakte, in weerwil van hetgeen hieromtrent in de individuele ambtsberichten is opgemerkt, als authentiek moet worden aangemerkt.

2.15 Nu de uitkomsten van het onderzoek van de Minister van Buitenlandse Zaken op essentiële punten afwijkt van de verklaringen van eiser en daarnaast in de individuele ambtsberichten is geconcludeerd dat de door eiser overgelegde geboorteakte niet authentiek is, heeft verweerder, mede gelet op het toerekenbaar ontbreken van documenten, de verklaringen van eiser ongeloofwaardig kunnen achten. Verweerder heeft terecht geweigerd eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw, te verlenen.

2.16 Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op een behandeling welke in strijd is met het gestelde in artikel 3 EVRM. Om die reden heeft verweerder eiser terecht niet in aanmerking gebracht voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, Vw.

2.17 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.

2.18 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. H.C. Greeuw, rechter, en op 2 april 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van drs. S.R.N. Parlevliet, griffier.

afschrift verzonden op: 04 APR. 2007

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eenskluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

11-07

Mr. G.C.G. Raymakers
Mr. L.C.J. Sars
Mw. Mr. A.M.J.C. Janssen
Mw. Mr. N.M.J. Schepens
Mr. R.P.V.W. Willems

BRAAKMAN ADVOCATEN

Mierloseweg 5
5707 AA HELMOND
T: (0492) 54 44 15
F: (0492) 52 77 85
www.braakmanadvocaten.nl

Raad van State
Afd. Bestuursrechtspraak
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
27 APR 2007	
ZAAKNR.	920702991-1
AAN:	✓ 2
BEHANDELD: OO:	PAB:

Nr.: 34950 LJ/YR
Inzake: /Hoger beroep
Uw ref.:

Helmond, 26 april 2007

Hoger beroep beslissing
Rechtbank 's- Gravenhage (Haarlem)
d.d. 2 april 2007
zaaknummer: AWB 06/9150

Geeft eerbiedig te kennen:

geboren op , van Mongolische nationaliteit, wonende te
aan de te dezer zake woonplaats kiezende te Helmond aan de
Mierloseweg no. 5, ten kantore van de advocaat en procureur Mr. L.C.J. Sars, die hierbij
verklaart te dezer zake door appellant bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd om namens hem dit
hoger beroepschrift in te dienen en te ondertekenen;

Appellant kan zich niet verenigen met de beslissing van de Rechtbank s-Gravenhage
zittinghoudende te Haarlem, zaaknummer AWB 06/9150, waarbij het beroepschrift van
appellant ongegrond werd verklaard. Van de beschikking waarvan hoger beroep wordt als
productie 1 een afschrift overgelegd.

Algemeen:

Appellant is, afgezien van zijn persoonlijk belang bij dit hoger beroepschrift van mening dat,
de grieven hiervan rechtsvragen aan de orde stellen die in het belang van de rechtseenheid,
de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven,
en derhalve de aangevoerde grieven tot vernietiging van de aangevallen uitspraak behoren
te leiden.

Appellant verwijst daartoe tevens naar hetgeen door of namens hem in vorige instanties is verklaard en aangevoerd, waarvan de inhoud als hier woordelijk herhaald en ingelast dient te worden beschouwd, en behoudt zich het recht voor om de gronden van dit hoger beroep in een later stadium nog nader aan te vullen.

Appellant wenst de navolgende grieven naar voren te brengen.

Grief 1:

Ten onrechte overweegt de rechtbank (op pagina 4, 5e alinea) het volgende:

“De stelling van eiser dat een onderzoek door één vertrouwenspersoon een te wankel basis vormt om daarop een besluit te baseren, volgt de rechtbank niet. Een vertrouwenspersoon wordt aangesteld door de Minister van Buitenlandse Zaken nadat onder meer is vastgesteld dat die persoon onpartijdig en objectief is. In het onderhavige geval heeft eiser niets aangevoerd dat grond biedt om er aan te twifelen dat de vertrouwenspersoon niet gekwalificeerd was om het onderzoek te verrichten”.

Toelichting:

Immers,

- In de aanvullende zienswijze d.d. 20 januari 2006 is gesteld dat onduidelijk is wat de achtergrond is van de vertrouwenspersoon die onderzoek heeft verricht in het land van herkomst. Inzicht hierin werd van belang geacht nu appellant van gemengde afkomst is. Zijn vader is van Chinese afkomst en Chinezen zijn niet geliefd in Mongolië. Nu inzicht ontbrak en er slechts één vertrouwenspersoon bleek te zijn is namens appellant in de aanvullende zienswijze de vergewisplicht aan de orde gesteld. Verweerder diende zich er volgens appellant, op grond van art. 3:2 Awb, van te vergewissen dat het door de vertrouwenspersoon opgestelde individueel ambtsbericht niet zodanige gebreken vertoont dat hij daarop zijn besluitvorming niet mede kan baseren. Deze aanvullende zienswijze is niet door verweerder meegenomen bij de besluitvorming. Appellant stelde in het beroepschrift d.d. 20 maart 2006 dan ook dat het besluit onvoldoende was voorbereid en niet, althans onvoldoende was gemotiveerd. Verweerder is ten onrechte nimmer op deze stelling ingegaan. Nu tijdens de mondelinge behandeling ter zitting deze stelling opnieuw namens appellant naar voren is gebracht is de rechtbank eveneens ten onrechte voorbij gegaan aan deze stellingen. Gelet op het ongemotiveerd passeren van een beroepsgrond is het bestreden besluit onzorgvuldig tot stand gekomen en dient deze te worden vernietigd.

Grief 2:

Ten onrechte overweegt de Rechtbank (op pagina 4, 6^e alinea) het volgende:

“Gezien de onderliggende stukken concludeert de rechtbank dat de onderzoeksbevindingen van de door de Minister van Buitenlandse Zaken ingeschakelde vertrouwenspersoon de inhoud van de individuele ambtsberichten kunnen dragen. Uit die bevindingen komt naar voren dat noch de naam van eiser, noch die van zijn vader voorkomt in het appartementencomplex waar eiser stelt te hebben gewoond, alsmede dat eiser met de door hem opgegeven naam en geboortedatum niet voorkomt in het register van de burgerlijke stand in Mongolië. Daarnaast blijkt de naam van de vader van eiser niet voor te komen in de registers van overleden personen van 2003 en 2004. De stelling van eiser, dat het mogelijk is dat noch hij, noch zijn vader zijn geregistreerd in verband met hun Chinese afkomst, heeft eiser niet nader onderbouwd of geconcretiseerd”.

Toelichting:

Immers,

- Algemeen bekend is dat Mongolië niet op goede voet staat met China. Etnische Chinezen zijn in Mongolië niet geliefd. Gewelddadige incidenten en pesterijen door de lokale bevolking komen veelvuldig voor. Daarbij komt dat corruptie wijdverbreid is in Mongolië. Het is dan ook heel goed mogelijk dat de lokale bevolking niet mee heeft willen werken aan het onderzoek. Appellant kan dit echter onmogelijk nader concretiseren. Hetgeen namens appellant hierover is aangevoerd komt overeen met de algemene berichtgevingen over Mongolië, in het bijzonder de algemene ambtsberichten.
- De rechtbank beperkt zich hier tot het poneren en herhalen van stellingen uit het individueel ambtsbericht en van verweerder zonder deze (marginaal) te toetsen. Niet gerechtvaardigd is derhalve om te concluderen dat de onderzoeksbevindingen van de door de Minister van Buitenlandse Zaken ingeschakelde vertrouwenspersoon de inhoud van de individuele ambtsberichten kunnen dragen. De rechtbank heeft haar uitspraak in deze dus onvoldoende gemotiveerd. In het kader van de rechtsgelijkheid en rechtseenheid dient voldoende te worden gemotiveerd waarom in het onderhavige geval het asielrelaas van appellante aan positieve overtuigingskracht ontbeert.

Grief 3:

Ten onrechte overweegt de Rechtbank (op pagina 4, 6^e alinea) het volgende:

“Voorts is uit het onderzoek door de vertrouwenspersoon naar voren gekomen dat eiser niet herkend werd door twee studieleiders en vier leraren van school 48, waar eiser stelt onderwijs te hebben genoten. Eiser is evenmin herkend door vier medewerkers van het Mongoolse staatscircus waar hij stelt te hebben gewerkt. Volgens deze personen is er bovendien in de afgelopen tien jaar geen ongeluk geweest waarbij een artiest om het leven is gekomen. Eisers verklaring, dat men mogelijk niet mee heeft willen werken vanwege zijn afkomst of, om eventuele problemen van de zijde van [naam] te kunnen voorkomen, zijn mond houdt, is evenmin nader onderbouwd of geconcretiseerd. Voorts blijkt dat er geen politieman met de naam [naam] werkzaam is geweest op het politiebureau van [naam]. De stelling van eiser dat de Mongoolse politie corrupt is en er bij gebaat is zo min mogelijk gegevens naar buiten te brengen heeft eiser niet aannemelijk gemaakt”.

Toelichting:

Immers,

- Uit algemene berichtgevingen komt naar voren dat de Mongoolse politie corrupt is. Corruptie is wijdverbreid in Mongolië. Het is dan ook aannemelijk dat de Mongoolse politie erbij gebaat is zo min mogelijk gegevens naar buiten te brengen. Appellant kan dit echter onmogelijk nader concretiseren. Hetgeen namens appellant hierover is aangevoerd komt overeen met de algemene berichtgevingen over Mongolië, in het bijzonder de algemene ambtsberichten.
- De rechtbank beperkt zich hier wederom tot het poneren en herhalen van stellingen uit het individueel ambtsbericht en van verweerder zonder deze (marginaal) te toetsen. Niet gerechtvaardigd is derhalve om te concluderen dat de onderzoeksbevindingen van de door de Minister van Buitenlandse Zaken ingeschakelde vertrouwenspersoon de inhoud van de individuele ambtsberichten kunnen dragen. De rechtbank heeft haar uitspraak in deze dus onvoldoende gemotiveerd. In het kader van de rechtsgelijkheid en rechtseenheid dient voldoende te worden gemotiveerd waarom in het onderhavige geval het asielrelaas van appellante aan positieve overtuigingskracht ontbeert. Het enkele oordeel van de rechtbank, dat de stelling van eiser dat de Mongoolse politie corrupt is en er bij gebaat is zo min mogelijk gegevens naar buiten te brengen niet aannemelijk is gemaakt, volstaat niet. De onderhavige uitspraak van de rechtbank is voor wat betreft dit punt dan ook onvoldoende gemotiveerd, hetgeen strijd oplevert met artikel 8:77, eerste lid, onder b Awb.

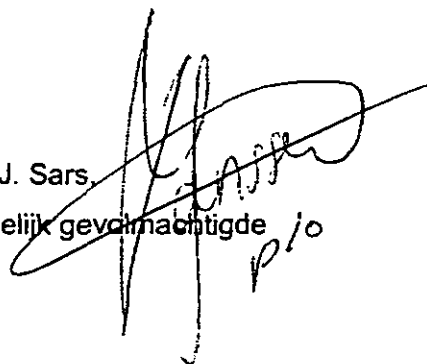
Appellant merkt hierbij op:

1. Dat hij van oordeel is dat zijn beroepschrift ten onrechte door de Rechtbank ongegrond is verklaard;
2. Dat hij Uw College (Afdeling) hierbij verzoekt het hoger beroepschrift, alsook het beroepschrift, gegrond te verklaren onder vernietiging van de bestreden beslissing van de Rechtbank d.d. 2 april 2007 (AWB AWB 06/9150), en alsnog te bepalen dat appellant wordt toegelaten op de gronden als verzocht en in vorige instanties aangevoerd, althans verweerder danwel de Rechtbank op te dragen (zulks) te beslissen met inachtneming van de uitspraak van Uw College;
3. Dat hij U hierbij verzoekt verweerder te veroordelen in de kosten van dit geding, waaronder begrepen het salaris van de gemachtigde van appellant.

Namens

Mr. L.C.J. Sars,

Bepaaldelijk gevolmachtigde

200603287/1.

Datum uitspraak: 16 oktober 2006

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op de hoger beroepen van:

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 03/24278 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 3 april 2006 in het
geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 maart 2003 heeft appellant (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 3 april 2006, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister binnen tien weken na verzending van de uitspraak een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 mei 2006, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 22 mei 2006 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Desgevraagd heeft de Minister van Buitenlandse Zaken bij brief van 24 juli 2006 de aan het individuele ambtsbericht van 6 februari 2003 (hierna: het ambtsbericht) ten grondslag liggende stukken overgelegd, ten aanzien waarvan hij op de voet van artikel 8:29, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) heeft verzocht te bepalen dat uitsluitend de Afdeling kennis mag nemen van bepaalde gedeelten ervan.

Op 9 augustus 2006 heeft de Afdeling in een andere samenstelling beslist dat de verzochte beperking van kennisneming gerechtvaardigd is.

Bij brieven van onderscheidenlijk 18 en 21 augustus 2006 hebben de minister en de vreemdeling toestemming, als bedoeld in het vijfde lid van artikel 8:29, van de Awb, verleend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de enige grief klaagt de minister dat - samengevat weergegeven - de rechtbank, door te overwegen dat het besluit van 31 maart 2003, waarin de minister zich op het standpunt heeft gesteld dat geen geloof wordt gehecht aan het asielrelaas van de vreemdeling, niet kan worden gedragen door het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken en de daaraan ten grondslag liggende stukken, een onjuiste uitleg heeft gegeven aan de aan dat ambtsbericht ten grondslag liggende stukken.

2.1.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 12 oktober 2001 in zaak no. 200103977/1, AB 2001, 359), kan een ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken worden aangemerkt als een deskundigenadvies aan de minister ten behoeve van de uitoefening van diens bevoegdheden. Daartoe dient het op een onpartijdige, objectieve en inzichtelijke wijze informatie te verschaffen, onder aanduiding

- voor zover mogelijk en verantwoord - van de bronnen, waaraan deze is ontleend. Indien aan deze eisen is voldaan, mag de minister bij de besluitvorming op asielaanvragen van de juistheid van die informatie uitgaan, tenzij concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel aan de juistheid of volledigheid ervan. Bij het ontbreken van dergelijke aanknopingspunten is de rechterlijke toetsing in beginsel beperkt tot de vraag of een individueel ambtsbericht voldoet aan de voorwaarden, zoals hiervoor verwoord.

2.1.2. Anders dan de rechtbank in de aangevallen uitspraak heeft overwogen, bestaat geen grond voor het oordeel dat het ambtsbericht niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen. Dat de identiteit en hoedanigheid van de vertrouwenspersoon niet in de aan het ambtsbericht ten grondslag liggende stukken wordt aangeduid, leidt niet tot een ander oordeel, reeds omdat deze slechts informatie heeft vergaard en weergegeven en niet de oorspronkelijke bron van informatie is. De rechtbank heeft miskend dat de Minister van Buitenlandse Zaken niet hoeft te bewijzen dat de ingeschakelde informanten objectief en onpartijdig zijn.

Evenmin bestaat grond voor het oordeel dat de Minister van Buitenlandse Zaken het onderzoek niet conform de opdracht van de minister heeft uitgevoerd. Dat een door de vertrouwenspersoon in de Engelse taal opgesteld rapport en de Nederlandstalige weergave daarvan niet geheel op elkaar aansluiten, leidt niet tot een ander oordeel, nu in het Nederlandstalige onderzoeksverslag, behalve de inhoud van het Engelstalige rapport, tevens een mondelinge toelichting van de vertrouwenspersoon daarop en aanvullende informatie is verwerkt. Dit heeft de rechtbank eveneens miskend. De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling als volgt.

2.3. Hetgeen de vreemdeling in beroep heeft aangevoerd, biedt, mede gelet op de aan het ambtsbericht ten grondslag liggende stukken, waarvan de Afdeling op de voet van artikel 8:29, vijfde lid, van de Awb kennis heeft genomen, geen concrete aanknopingspunten in vorenbedoelde zin, zodat ook daarin geen grond is gelegen voor het oordeel dat het ambtsbericht onzorgvuldig tot stand is gekomen en dat bij het nemen van het in beroep bestreden besluit niet van de juistheid of volledigheid van de in het ambtsbericht vervatte informatie mocht worden uitgegaan. Hierbij is in aanmerking genomen dat de minister, na van de Minister van Buitenlandse Zaken inzage te hebben verkregen in de aan het ambtsbericht ten grondslag liggende stukken, heeft geoordeeld dat evenbedoeld ambtsbericht wat betreft de inhoud en de procedure zorgvuldig tot stand is gekomen en inhoudelijk inzichtelijk is. Evenmin bestaat grond voor het oordeel dat de minister het besluit van 31 maart 2003 niet mede op dit ambtsbericht heeft mogen baseren en het asielrelaas van de vreemdeling, onder verwijzing naar die informatie, niet in redelijkheid als ongeloofwaardig heeft kunnen aanmerken.

2.4. De Afdeling zal het inleidende beroep ongegrond verklaren.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam van 3 april 2006 in zaak no. AWB 03/24278;
- III. verklaart het bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. R.S.D. Ramrattansing, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

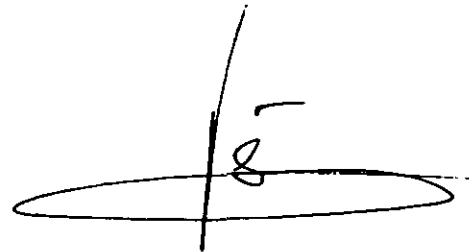
w.g. Ramrattansing
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 16 oktober 2006

408

Verzonden:

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak